

си ты Господи; И Господь рече, немъ:
 азъ самъ Исусъ, дѣто него ты гонишь:
 ала трѣднѣ ѣ тебе да рѣташь противъ
 рожно (Острина). Тогда Савлъ сасъ
 трепѣраніе и сасъ оужасъ рече: Господи,
 какво повелѣвашъ мѣни да стрѣвамъ!
 И Господь Исусъ Христосъ ѡвѣщавъ не-
 мъ. Стани та иди въ градѣтъ, и
 тамъ ще сѣ рече теби, какво трѣба да
 стрѣвашъ. И другіитѣ люди дѣто бы-
 ли сасъ него и змѣли сѣ ѡ това, зашо и
 ти только гласъ слышали, а никого
 не виждали да говори. Савлъ стана
 ѡ землѣта, и сасъ ѡборины очи не
 видѣлъ никого, заради това и го по-
 вели за раката та го завели въ Дамаскъ,
 и три дни былъ слѣпъ, безъ да иде,
 и да пѣе. Въ Дамаскъ сѣ нахождалъ
 тогда единъ оученикъ на имя Ананіа,
 дѣто немъ Господь въ видѣніе рече:
 Ананіа! И той ѡвѣщавъ: что азъ Го-
 споди! И Господь рече, немъ: стани
 та иди въ село то сѣ называва Пра-
 вое, и намери тамъ въ домѣтъ Іудовъ
 одного Тарсаніна, на имя Савлъ за-
 шо той сѣ оупражнява въ молитва, и

т. 5.

т. 3.

т. и.

т. 7.

т. а.

т. б.